

Arrest

nr. 70 438 van 22 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 september 2011 met refertenummer 8541.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat B. VANMARCCKE en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 24 februari 2011 toe op Belgisch grondgebied en diende op 25 februari 2011 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 12 juli 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 13 juli 2011 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Ashkali afkomstig uit Burojë, gemeente Skënderaj (Kosovo), en bent u in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. In 1995 trok u naar Duitsland waar u asiel aanvraagde. In 2001 werd u gerepatriëerd naar Kosovo. Enige tijd later verliet u Kosovo opnieuw en diende u in Oostenrijk een asielaanvraag in. Van Oostenrijk reisde u verder naar Duitsland waar u op 18 december 2004 voor een tweede maal asiel aanvraagde. U kreeg in Duitsland een tijdelijke verblijfsvergunning (duldung) en werkte er officieel in een restaurant. Op 25 augustus 2008 kwam de Duitse politie u op uw werk halen en werd u naar de gevangenis gebracht. U verbleef vervolgens in de gevangenis tot u op 7 oktober 2008 werd gerepatriëerd naar Kosovo. Tengevolge uw gevangenisopname in Duitsland kampt u sindsdien met psychische problemen. U wordt snel zenuwachtig en kent slaapstoornissen. Er werd u in Duitsland door de gevangenisarts hiervoor medicatie voorgeschreven. Sinds uw terugkeer naar Kosovo bezocht u op regelmatige basis - u had ongeveer om de vier weken een afspraak - in Prishtinë een psychiater, B(...) B(...), voor uw psychische problemen. Dokter B(...) schreef u medicatie voor en u had korte praatsessies met hem. In Kosovo was u tot aan uw vertrek naar België in behandeling voor uw psychische problemen, tenzij u een consultatie diende te missen om financiële redenen. Na uw terugkeer in oktober 2008 in Kosovo kende u problemen omwille van uw etnische origine. Zo kende u in Burojë steeds problemen met uw Albanese burens, in het bijzonder met A(...), F(...) en S(...) S(...). U werd zowel verbaal als fysiek lastiggevallen door uw Albanese burens. Zo zeiden ze dat er voor u als Ashkali geen plaats was daar en werd u sinds uw terugkeer in Kosovo wel een twintigtal keer door uw Albanese burens geslagen. U kon evenmin vrij gaan wandelen in uw omgeving. In Skënderaj kende u tevens regelmatig problemen met verpleegsters wanneer u een doorverwijzing voor de arts-specialist diende te verkrijgen. Zo gebeurde het dat Albanesen in de wachtkamer werden voorgelaten of u geen medicatie van de verpleegsters verkreeg. Uw doorverwijzingen kreeg u wel steeds van de verpleegsters. U werd een laatste keer door uw Albanese burens geslagen op 15 februari 2011. Voor de problemen die u kende met uw Albanese burens ging u meermaals, een laatste keer op 17 februari 2011, in Skënderaj ten rade bij B(...) B(...), een vertrouwenspersoon voor de Ashkali-gemeenschap. B(...) B(...) adviseerde u geen aangifte te doen van de feiten opdat zoiets mogelijk tot een escalatie van de pesterijen zou leiden. B(...) B(...) zei u dat het beter was elke dag een beetje geslagen te worden dan klacht neer te leggen en misschien wel vermoord te worden. U wenste echter niet langer slachtoffer te worden van bovengenoemde pesterijen en verliet Kosovo op 20 februari 2011. U kwam op 24 februari 2011 in België aan, waar u een dag later een asielaanvraag indiende. U wenst niet naar Kosovo terug te keren daar u hernieuwde problemen vreest met uw Albanese burens. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw (vervallen) rijbewijs uitgereikt door UNMIK (United Nations Interim Administration Mission in Kosovo); een kopie van uw diploma middelbaar onderwijs, uitgereikt door UNMIK op 13 april 2003 te Skënderaj en een aantal Kosovaarse medische attesten waaruit uw psychische problemen blijken.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U verklaarde Kosovo in februari 2011 verlaten te hebben naar aanleiding van de aanhoudende verbale en fysieke pesterijen door uw Albanese burens aan uw adres. Zo werd u sinds uw terugkeer naar Kosovo in oktober een twintigtal keren door uw Albanese burens, in het bijzonder de familie S(...), geslagen (CGVS, p. 8-10). Hieraangaand dient vooreerst opgemerkt worden dat deze verklaringen zeer moeilijk in overeenstemming kunnen worden gebracht met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt immers dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie, maar ook erna, met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Skënderaj in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Ook in de regio van Mitrovicë (Kosovo), waartoe de gemeente

Skënderaj behoort, is de veiligheidssituatie van de RAE bevredigend. De RAE-gemeenschappen zijn volledig geïntegreerd in de gemeenschap en verplaatsen zich over het algemeen ook vrij binnen de regio. Er wordt evenmin melding gemaakt van recente etnisch geïnspireerde incidenten in de regio. Wat er ook van zij, u haalde onvoldoende feiten of elementen aan waaruit zou blijken dat u in voorkomend geval van geweld geen beroep kon/kan doen op de bescherming en/of hulp van de in Kosovo aanwezige veiligheidsinstanties en er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U liet na voor uw voornoemde problemen een klacht neer te leggen bij de aldaar aanwezige lokale en internationale instanties. Uw motivatie om geen klacht in te dienen, met name omdat u bang was en vreesde door een klacht de zaken erger te maken en misschien wel vermoord te zullen worden, kan niet als een aanvaardbare uitleg worden weerhouden ter rechtvaardiging van uw nalaten (CGVS, p. 9-10). Het is immers de taak van de autoriteiten om u, indien nodig, bescherming te bieden en onderzoek te voeren. Om een onderzoek te voeren en resultaten te kunnen boeken moeten de autoriteiten evenwel op de hoogte zijn van alle gegevens betreffende uw problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij vanzelfsprekend ook niet optreden. Tevens moet opgemerkt worden dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. U besprak uw problemen evenwel met B(...) B(...), een vertrouwenspersoon voor de Ashkali-gemeenschap in Skënderaj, maar liet het na enige effectieve vorm van hulp of bescherming te proberen verkrijgen in Kosovo (CGVS, p. 10). Van een asielzoeker mag nochtans worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, temeer daar u verklaarde nooit problemen gekend te hebben met de autoriteiten in uw land van herkomst (CGVS, p.11). In dit verband dient bovendien opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelijkten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. Evenmin bracht u overtuigende argumenten naar voren waaruit zou blijken dat u voor de door u beweerde problemen met uw Albanese burens zich niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen. U verklaarde immers expliciet enkel en alleen in uw dorp Burojë met Albanese burens problemen gekend te hebben. Wanneer u zich elders in Kosovo begaf verklaarde u geen problemen met Albanese burens of andere burgers gehad te hebben (CGVS, p. 9). Uw verklaring niet elders in Kosovo over een woonplaats te beschikken waar u heen kon, is een zuiver economisch probleem dat als dusdanig geenszins ressorteert onder de criteria uit de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming en derhalve geenszins kan worden weerhouden (CGVS, p. 13). Voorts verklaarde u wanneer u in Skënderaj in het ziekenhuis een doorverwijzing naar een arts/specialist wenste te verkrijgen, te maken kreeg met discriminatie vanwege de daar werkende verpleegsters. Zo zeiden de verpleegsters dat ze niet geïnteresseerd in u waren en lieten ze Albanese patiënten voorgaan. Dergelijke pesterijen zijn evenwel onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, temeer daar u uiteindelijk wel steeds geholpen werd door de verpleegsters (CGVS, p. 9, 12). Uit de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat wat de toegang tot de gezondheidszorg in de regio Mitrovicë er geen discriminatie bestaat bij het verkrijgen van medische zorgen. U stelde daarnaast ook niet aan werk te geraken in Kosovo daar de meeste bedrijven in Albanese handen zijn en Ashkali omwille van de achterstand die ze hebben niet snel in aanmerking komen (CGVS, p. 4). Ook dit aangehaalde element is onvoldoende

zwaarwichtig om te worden aanzien als een daad van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, termeer daar u naliel sinds uw terugkeer naar Kosovo in oktober 2008 zich in te schrijven in een tewerkstellingsbureau (CGVS, p. 4) en u verklaarde in Kosovo wel in het zwart te hebben gewerkt. U hield zich bezig met de reparatie van machines, tractors en landbouwmachines, waarmee u ongeveer 50 à 100 euro per maand verdiende. Voorts verkrijgt uw vader maandelijks in Kosovo een invaliditeitsuitkering van 45 euro (CGVS, p. 4). De informatie van het Commissariaat-generaal bevestigt weliswaar dat heel wat Ashkali in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Ik meen dat dit bij u niet het geval is. Het beleid van de Kosovaarse overheid is voorts gericht op de integratie van de Ashkali-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Ashkali. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschappen. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Tot slot merk ik hier op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld. Verder haalde u aan Kosovo verlaten te hebben ten gevolge de psycho-medische problemen waar u met kampt. Zo heeft u last van stress en kent u slaapstoornissen. U kreeg deze problemen door/ten tijde uw gevangenisopname in Duitsland (augustus-oktober 2008), maar de problemen met uw Albanese burens verbeterden uw toestand er niet op (CGVS, p. 11). U bracht echter onvoldoende elementen aan dat u in Kosovo omwille van één van de redenen vervat in de Vluchtelingenconventie niet langer de nodige hulp kon krijgen – of bij een eventuele terugkeer naar Kosovo zou kunnen krijgen – voor deze door u aangehaalde psycho-medische problemen. U verklaarde in dit verband sinds oktober 2008 tot aan uw vertrek in februari 2011 op regelmatige basis, zo kreeg u gemiddeld maandelijks een controleafspraak, een psychiater, B(...) B(...), te bezoeken. Er werden

onderzoeken gevoerd en er werd u medicatie voorgeschreven die u rustiger maakte en uw depressie deed afnemen. Tevens sprak u met dokter B(...) over uw problemen. Ondanks dat u soms niet op controle ging en niet steeds over de nodige medicatie beschikte, beiden te wijten aan uw gebrek aan financiële middelen, bracht u geen overtuigende elementen aan waarom u zich voor uw medische problemen niet verder tot de in Kosovo aanwezige medische dienstverlening zou kunnen richten (CGVS, p. 9, 11-13). De door u aangehaalde problemen met de verpleegsters in Skënderaj werden hierboven reeds besproken. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande beslissing te wijzigen. Uw rijbewijs staft louter uw identiteit en nationaliteit, die hier geenszins ter discussie staan. De kopie van uw diploma geeft uw scholingsgraad aan, maar heeft verder geen uitstaans met uw asielaanvraag. Uw Kosovaarse medische attesten staven uw medische toestand, waaraan op zich hier niet wordt getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in enig middel de schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoeker vat zijn vrees voor vervolging samen in twee punten, namelijk het feit dat hij meermaals het slachtoffer was van geweld enerzijds en het feit dat de Kosovaarse autoriteiten niet in staat zijn om verzoeker bij te staan anderzijds. Verzoeker wijst erop dat de bestreden beslissing louter stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de onmogelijkheid van hulp vanwege de lokale autoriteiten. Het Commissariaat-generaal baseert dit op het argument dat verzoeker geen bewijskrachtige stukken over de ontoereikende bescherming van de bevoegde politie instanties heeft overgemaakt. Verzoeker verwijt de commissaris-generaal dat deze geen rekening houdt met de realiteit van de situatie ter plaatse. Verzoeker meent dat zijn verklaringen geloofwaardig zijn, dat het niet eerlijk is om dit als ongeloofwaardig af te doen en dat het Commissariaat-generaal zich enkel beperkt tot de laconieke stelling dat *“Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn.”* Verzoeker wijst erop dat het Commissariaat-generaal zelf bevestigt dat heel wat Ashkali in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden en dat er zich in Kosovo interetnische conflicten voordoen, waarbij de Ashkali zichtbaar gediscrimineerd worden en dat de politie instanties machteloos staan, gelet op de bijzonder trage rechtsgang. Verzoeker stelt tenslotte dat de commissaris-generaal niet duidt waarom *in casu* wel een afdoende mogelijkheid van hulp in hoofde van de lokale autoriteiten zou bestaan.

2.2. De bestreden beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd is gestoeld op de vaststelling van het Commissariaat-generaal dat verzoeker er niet in geslaagd is om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker beweerde namelijk Kosovo verlaten te hebben naar aanleiding van de pesterijen, terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie voor Roma, Ashkali en Egyptenaren aanzienlijk verbeterd is. Ook in de regio van Mitrovicë is de veiligheidssituatie van de RAE bevredigend. Er wordt geen melding gemaakt van recente etnisch geïnspireerde incidenten in de regio. Daarnaast wordt in de beslissing gesteld dat verzoeker onvoldoende feiten of elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij geen beroep kon doen op de bescherming en/of hulp van de in Kosovo aanwezige veiligheidsinstanties. Verzoeker heeft namelijk voor zijn problemen geen klacht neergelegd bij de lokale en internationale instanties. Zijn motivatie hiervoor, met name het feit dat hij bang was, is niet voldoende om dit nalaten te rechtvaardigen. De autoriteiten kunnen immers geen bescherming bieden als ze niet op de hoogte zijn. Het Commissariaat-generaal merkt op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Ten derde toont verzoeker luidens de bestreden beslissing niet aan waarom hij zich niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen. Zijn problemen situeerden zich enkel in zijn dorp. De verklaring niet elders in Kosovo over een woonplaats te beschikken, is een zuiver economisch probleem dat niet ressorteert onder de criteria uit

het Vluchtelingenverdrag of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Wat de beweerde discriminatie in het ziekenhuis betreft, stelt het Commissariaat vooreerst dat de pesterijen onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te worden met een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. In de beslissing wordt hierbij gewezen op de informatie uit het administratief dossier waaruit niet blijkt dat discriminatie bestaat in de regio Mitrovicë bij het verkrijgen van medische zorgen. Ook verzoekers aangehaalde element in verband met het gebrek aan werk is onvoldoende zwaarwichtig. Het Commissariaat-generaal zet daarnaast het beleid van de Kosovaarse overheid ten aanzien van de minderheden uiteen om aan te tonen dat er een vooruitgang is in het bevorderen van minderhedenrechten en dat de algemene situatie in Kosovo van die aard is dat er geen sprake kan zijn van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoeker toont tenslotte niet aan dat hij voor zijn psycho-medische problemen niet langer hulp kon krijgen in Kosovo. De documenten die verzoeker heeft neergelegd zijn niet van die aard om de bestreden beslissing te wijzigen.

2.3. Internationale bescherming kan slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Enerzijds vloeit dit voort uit artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat vereist dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging, niet wil inroepen. Anderzijds bepaalt artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vereist is dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade wil stellen. Een asielzoeker moet alle lokaal aanwezige mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij hierop geen beroep deed. Verzoeker verklaarde uitdrukkelijk geen klacht te hebben ingediend bij de lokale en internationale instanties, omdat hij vreesde dat dit de zaken erger zou maken en men hem zou vermoorden (stuk 4, gehoorverslag CGVS 22/04/2011, p. 9-10). Deze rechtvaardiging wordt echter als niet toereikend beschouwd, aangezien het net de taak is van de autoriteiten om verzoeker te beschermen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte zijn, kunnen ze ook geen bescherming of hulp bieden. Verzoekers stelling dat de politie machteloos staat, gelet op de bijzonder trage rechtsgang, kan dan ook niet worden weerhouden. Hij kan immers niet aantonen dat dit in zijn zaak het geval was, aangezien hij geen beroep heeft gedaan op de autoriteiten, meer in het bijzonder op de rechtbank. Aan het administratief dossier werden trouwens allerhande rapporten toegevoegd (stuk 14, Landeninformatie) waaruit blijkt dat de Kosovaarse politie voldoende bescherming kan bieden. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Het is aan verzoeker om concreet aan te tonen dat de hulp van de autoriteiten niet toereikend is, waar verzoeker in gebreke blijft.

2.4. Waar verzoeker zich beperkt tot een selectieve lezing van enkele passages uit de bestreden beslissing met betrekking tot de discriminatie van Ashkali, merkt de Raad op dat deze in de context dienen te worden bekeken. Heel wat Ashkali in Kosovo bevinden zich inderdaad in een moeilijke socio-economische situatie en kunnen op meerdere vlakken discriminatie ondervinden. Uit het geheel van de informatie blijkt echter dat deze toestand niet louter zijn oorzaak vindt in de etnische origine, maar een gevolg is van een samenloop van diverse factoren (stuk 14, Landeninformatie). Daarnaast blijkt uit de verklaringen van verzoeker dat hij een inkomen had en dat zijn vader een invaliditeitsuitkering kreeg (stuk 4, gehoorverslag CGVS 22/04/2011, p. 4), waardoor hij bezwaarlijk kan voorhouden dat hij economisch werd achtergesteld. Bovendien houdt een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag in. Verzoeker dient aan te tonen dat het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, waar verzoeker in gebreke blijft. Verder beperkt verzoeker zich tot het weergeven van de stelling van het Commissariaat-generaal, waarin men wijst het op feit dat wanneer er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen, dit niet meteen betekent dat deze etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsfactoren en –middelen niet beschikbaar zouden zijn, en deze als laconiek te bestempelen, maar hij brengt geen enkel gegeven aan waaruit blijkt dat er heden ten dage wel degelijk sprake is van veralgemeend inter-etnisch geweld in Kosovo. Verzoekers betoog is niet bij machte het geheel van de objectieve informatie, waarop de commissaris-generaal zijn conclusie heeft gestoeld, te ontcrachten.

2.5. Zoals bepaald in artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet, is er geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker zijn toevlucht in een ander landsdeel kan zoeken en indien men dit, rekening

houdend met de omstandigheden, redelijkerwijze van hem kan verwachten. Verzoeker brengt niets in tegen de vaststelling van het Commissariaat-generaal dat verzoeker zich elders in Kosovo zou kunnen vestigen om aan de pesterijen te ontsnappen. De Raad neemt deze motieven bijgevolg over en maakt deze tot de zijne.

2.6. Zoals reeds gesteld, heeft verzoeker niet aannemelijk kunnen maken dat de Kosovaarse autoriteiten geen of onvoldoende hulp of bescherming kunnen bieden. Dienvolgens kan verzoeker niet aannemelijk maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, van de vreemdelingenwet.

2.7. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van 48/4 van de vreemdelingenwet. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN